

Deel XLVII

KATURDAG den 6den AUGUSTUS 1859

NEW YORK

GEWENSGE "BERICHTEN."

Dr. Stroom. In het jaar 1630, dat ruim twee eeuwen geleden, stond de ingeboufleur de Caus op zekeren dag in het kabinet van den kardinaal de Richelieu, den magtigen minifter van Lodewyk XIII van Frankryk. De Caus fprak op smeekenden toon tot twee vrouwen handen: "Om Gods wil en ter verheerlyking van Zynen naam bid ik Uwe Eminentie myne machine door kundige mannen te laten onderzoeken, opdat myn vaderland niet van de vruchten eener uitvinding beroofd worde, waarvan de gevolgen onberekenbaar zyn. Myne machine dryft door ftoomkracht fchepen en waggea met ongettende laften beladen voort en brengt een afstand van mylen op minuten terug. Help ik u mijleid, geef dan myn hoofd aan het zwaard van den baul over!"

De kardinaal wisselde een' blik met zyn
geheimschryver, pater Joseph, en antwoord-
de keel:

“Gy zyt ziek naar ligchaam en geest, Salomon de Gaus; al was uwe uitvinding goed, dan-nog is de tyd niet daer om lenden en volken met geweldcracht aan elkander te binden; eerst moet de ontwikkeling onder de natien looger vlugt hebben genomen, eer dat zulk eene uitvinding zegen kan aanbrengen. Ga, gy zyt ziek!”

“Neen, ik ben gezond, maar ik gaf het verstand verliezen, als men voortdurend myne uitdaging te beproeven en uit te kryven! Emaente, in naam van het Franche volk, eisch ik van u, dat gy de stoommachine laat beproeven!”

Een vreeselyke blik schoot uit het oog van den kardinaal op den ongelukkige. Salomo de Caus werd gevat en naar het Chatelet gevoerd. Hier werd hy krankzinnig.— Maar nog tien jaren lang schreeuwde hy door het traliwerk van zynen kerker:

"Zy drijft wagens en schepen voort en verandert een' afstand van mylen in minuten!"

En de voorbygangers lachten om den armen dwaas.

In het jaar 1807 verleende keizer Napoleon I eene audientie aan den Amerikaanschen werktuigkundige Fulton, die hem ~~eene~~ ont-
vinding van het grootste gewigt voor Frank-
ryk's marine wilde aanbieden. De Ameri-
kaan stelde den keizer voor schepen te bou-
wen, die door stoomkracht bewegen zouden
worden en van wind en weer onafhankelyk
zouden zyn.

"Gy zult met deze schepen Engeland kunnen vernietigen, Sire!" sprak Fulton ten slotte.

De keizer wendde zich van den man, die voor hem stond, en riep met misochting uit:

“Al weder, eene van die nieuwe uitvindingen, de eene nog onzinner dan de andere, die men my dagelyks aanbiedt. Gisteren nog werd my door een ander verstandig man het voorstel gedaan Engeland te gaan veroveren, nadat ik een genoegzaam aantal dolfynen had laten temmen, waerop ik myn leger zou kunnen overvoeren. Ga mynheer, gy zyt den

De Amerikanen met den grooten man met een trotschen blik, boog sich kniel en verliet de Tuilerien sonder een woord te spreken.

Het kanengebuiden van Waterloo had de keizerkroon van Napoleon's hoofd doen vallen. De *Bellerophon* gleed langzaam met gereefde zeilen naar het eiland St. Helena. De gevangene keizer wandelde met zyn gevolg op het dek rond, toen men aan den horizon eene donkere wolk bespeurde. Die wolk kwam nader en men ontdekte eindelijk de donkere massa van een magtig stoomschip, dat windsnel en luchtig door de bewogen zee stoomde, den langzaam tegen den stroom

kampenden *Bellerophon* voorbygleed en in
het verscheit verdween, ondanks wien en
waar, ondanks tyd en stroom. Het was het
Amerikaansche stoomschip *Tilton*, het eerste
dat den Oceaan doorkruiste.

Napoleon staarde het schip na en zing toen stil en ernstig naar zyne Kajuit. Toen zyn getrouwe Bertrand hem later naderde, zat de keizer nadenkend met het hoofd in de hand op zyne eerste woorden, die hy met een diep ontroerde stem uitsprak, waren :

„Toen ik Pulten bij de Tuilerien joeg, verspeelde ik myne keizerlyke kroon!“

Nieuwelyks stoomden gedurende tien ja-
ren schepen over de golven; toen men ook
aan spoorwegen begon te denken, waren de
wagens door stoomkracht konden worden
voortgedreven. De eerste spoorweg werd
tusschen Stockton en Darlington gelegd, als
in 1825 voltooid was en die kort daarop ge-
volgd werd door de baan van Liverpool naar
Manchester, door die van St. Etienne naar
Andrieux in Frankryk, door die tusschen
de Moldan en den Roon, in Oostenryk en
door die van New York naar Quincy in Noord
Amerika. Met goeddurf legden de werk-
kundigen zich op de ontzagwekkende
uitvinding toe; de eene verbetering volgde
op de andere en het denkbeeld, dat Salomon
de Gans in het kerkhof van de verdoemden
van Jherusalem verweentelyk. Wel waren er
in den beginne, die kortzigtig of boosaardig
genoege waren om op de vorderingen van den
menschelyken geest te smalen en de vrees-
elykste gevolgen te voorspellen, maar hunne
pogingen waren vruchteloos; zy zien zich
genoodzaakt thans zelve gebruik te maken
van de belasteerde middelen van communica-
tie en om hunne kostbare personen aan de
vreurspuwende draken toe te vertrouwen.

De eerste spoorweg in Duitschland werd in het jaar 1835 tusschen Neurenburg en Fürth gelegd. Deze linie was echter zoo kort, dat eene hude dame, die te Neurenburg in een' waggon steeg en een weinig draalde om te gaan zitten, de deur voor zich geopend zag en het berigt ontving dat zy te Fürth was aangekomen, vóór dat zy eigenlyk goed op hare plaats zat. Over deze gewaande scherts twistte zy lang met den beambte, tot dat men haar bewoog zich door opheffing van den omtrek te overtuigen, dat zy aangekomen was.

In 1839 werd de lijn van Leipzig naar Dresden voltooid. Binnen welinge jaren werd nu met verbazende snelheid een spoerweg over Europa gelegd, dat zich thans dagelijks uitbreidt; het Oosten wordt met het Westen, het Zuiden met het Noorden verbonden; langzamerhand worden de producten van materielen en intellectuelen aard vervoerd en grenzen worden omvergeworpen, die eeuwen lang bestaan bleven.

Door het leggen der spoorwegen heeft ook de bouwkunde gelagenheid gevonden om door het verhevene en groote hater werken de verbazing van den denkenden mensch op te wekken en om te toonen dat men ook in onze eeuw slechts geld en menschenhanden noodig heeft om datgene te corrigeren, waardoor de Romeinsche en Grieksche bouwmeesters de onsterfelykheid verwierven. — Een der eerste prachtwerken van Duitsehe spoorwegbouwkunde was de viaduct, door den Saksischen ingenieur-majoor, thans fiengieraad, Wilke, over het Göllzschdal gelegd; met verbazing ziet men de boven elkander staande reysen gangen en zulen, waarover de zware spoor trein stoomde.

Onder de grootste werken van den nieuwen tyd telt men ongetwyfeld den spoorweg tusschen Triest en Laibach, midden door de Ilirische Alpen. Door de lange en ontzettend hooge rotsmuren heeft men door kruid en staal eene vlakke weten te maken voor de

zuid, de wyde bogen leggen over afgronden, waaraan men dwarslopend terug treedt. De baan is ook rijk aan heerlyke windmolen, waarvoor de W. van Butchle en Nabesna, maar vooral die B. J. Franzendorp, genoemd moeten worden. In wyde bogen strekt de heerenbaan van het laatste genoemde bouw-
werk aan voren het vage dal uit over een bergglaad baan, waar van het gestadte door-
waaierendheid gelijk gemaakt moest wor-
den. Deze lijn, de Semmering-baan ge-
heten, studeert over het gebergte van dien
naam langs, werd in Mei 1852 voltooid en in
October 1853 voer het verkeer opengesteld.
Bij een hoogte van 5½ myl stygt zy niet min-
der dan 570 voeten hoog.

Europa, werd op het einde van het jaar 1866 door 5000 Duitche mylen rails door-
 sneden. Daarvan had Groot-Brittannië 1800,
 Duitschland 1582, Frankryk 828, België 231,
 Rusland 132, Sardinië 96, Spanje 78, Neder-
 land 45, Oosmarken 25, Zweden 21, Por-
 tugal 11, Spanje 11, Noorwegen 9 en de Ker-
 kelyk Staten 3 Duitche mylen. Er was
 concessie verleend of in aanbouw voor een uit-
 gestrektheid van 4010 mylen. (Uit 1864 komt

Amerika naar een 80 mylen afstand van
us en al op 32 mijl de Yarnica - 60 mi.
in Britanien op 100 op Cuba 15 in Oost-
Indie, 11 in Nieuw-Grenada, 9
in Portugal 6 in Spanje . . . 6681 aut
Egypte en 9 aan de Kaap de Gode Hoop;
Azije 60 mylen in Oest-Indis en Australie 30,
zoodat de lengte der spoorweglijnen geza-
menlyk 11.004 mylen bedroeg.

Arme Salomon de Gaus! De volkeren waren in uwe dagen nog niet ryp voor de uitvinding, die eene omwenteling in de wereld moettte weeg brengen; daarom verbande men u naar eene cel in een krankzinnigengesticht en hield u van onderzoekende geest in het duister van den waggzin! Uwe uitvinding is eene der grootste, die het menschenvernunft heeft gevonden: en toch kent niemand de plek, waar uw aasch rust.

De *zueren kroon* is in den nacht van 22 op 23 April jl., van Monza naar de vesting Mantua overgebracht. Het is niet onbelangrijk, aan de geschiedenis der kroon te herinneren. Op de plaats, waar eenmaal Theoderich de groote een paleis had, thans Monza, liet de gemalin van den koning der Lombarden, Agilufa, eene prachtige kerk bouwen, waaraan zij de *zueren kroon* ten geschenke gaf, die zy voor haren gemaal had doen vervaardigen. Die kroon is eigenlyk van goud, maar heeft intusschen een *zueren* ring. Karol de Groote werd met die kroon gekroond en na hem alle Duitse keizers, die Lombardische koningen waren. Den 26sten Mei 1805 kroonde Napoleon I zich daarmede zelf en zeide, toen hy dien op het hoofd zette: — "God heeft my haar geschenken, wees hem die er durft aan te raken." Deze bedreiging bleef de spruk van de ridderorde der *zueren kroon*, die door Napoleon I in 1806 ingesteld en later in 1816 door Frans I van Oostenryk bevestigd is.

Te Cairo (Egypte) houdt men zich zeer bezig met eene ontdekking van den heer Mariette. Deze oudheidkundige heeft te Thebe het graf van den Pharaó Amosis gevonden. Het lyk lag in eene kist, die geheel bedekt was met goud. Een dertigtal edelgesteenten van groote waarde lagen naast het lyk, en een bijl van goud trekt vooral aller bewondering. Eenige jaren geleden vond de heer Mariette in het graf van Apis de edelgesteenten, die thans in het Louvre voorhanden zijn. Men zegt dat dezelfde oudheidkundige vele kolossale standbeelden heeft gevonden, welke van de eerste dynastien van Egypte datteren.

langzaam voort en hy zal nog wel 3 a 4 maanden in het hospitaal moeten verblijven. Zyn adjudant, de kapitein van den staf C. L. Schröder, wordt in het hospitaal te Batavia verpleegd.

Het maken eener versterking voor den kampjong te Badjoa was een ongewoon en moeilijck werk, daar zulk geschiedde onder een nog meer brandende hemel, onder nog verzengender zonnestralen dan op Java, terwijl men byna geen ander voedsel had dan rijst met gezouten spek en vleesch. Ook begon de regemousson reeds door te komen; nevels en dampen stegen uit de moerassen op en verspreidden zich over het bivouac. Een ander veroorzaakte een onrustbarende getal zieken. Van 3000 manschappen der expeditie waren uagenoeg 380 zieken op het bivouac; ruim 300 op de ziekenzaken; 140 a 150 elders geplaatst. Het getal dooden dat dagelijks viel, werd op 25 man begroot.

Met kracht bleef men aan de versterking doorwerken, zoodat op tegen 12 April in goed verdedigbaren staat was, maar ook het getal zieken was schrikbarend geklommen, zoodat het moeilijck werd nog 800 gezonde manschappen onder de wapenen te vereenigen.

Daarna is alles van Badjoa vertrokken met uitzondering van 250 man in het fort, onder kommando van den kapt. der inf. Rykens, en vier oorlogstoomboten onder kommando van de kapt. luits. van Meesteren, Courier van de kapt. luits. van Matijssen. Van de officieren zyn overleden: Geneueveld 1e luit. van Wielik Schellhout; aan ziekte: 1e luit. van Banier en Thomasset; 2de luit. von Deutsch; adj. onder-offic. dienstl. offic. Bisschop; artillerie 1e luit. de Grauw; geneeskundige dienst, Dr. de Kanter; administratie, van Heerde; marine, adj. luit. 2de kl. Wolterbeek Muller; administrateurs 2de kl. Holtzapfel en Gobius.

Deze groote sterfte, welk even als de vele ziektegevallen; de zedelyke kracht der deelnemers aan de expeditie ondermynde, nam toe, doordien ook de cholera met woede begon te heerschen. Droevig was het, die braven te zien wegschmelten voor eenen vyfoudigen vyand: 1. de Boulieren; 2. het klimaat; 3. de moerasdampen; 4. disenterie; 5. de cholera. Onder alle omstandigheden heeft het leger by deze expeditie zyn plicht gedaan; het 10de bat., dat het zwaarst heeft geleden, is naar Batavia teruggekeerd. Thans bevinden zich te Badjoa 13 kompagnie, 14de bat. inf.; te Boelacombo 2 komp.; te Macassar 24 komp.; geheel het 3de bat. te Macassar; 3 lb. battery te Macassar; 30 kavaleristen te Macassar.

De tegenwoordige chef der expeditie, kolonel Waleison, heeft, naar men vermoedt, het plan opgevat, mer deze troepen, nadat zy eenigen tyd rust zullen hebben genoten, vereenigd met de mobiele kolonne van Macassar, over land naar Pasimpa te marcheren, alwaar de Koningin van Boni, nadat hare hoofdstad was verbrand, hare verblyfplaats heeft gevestigd. De 6 lb. battery, als ook de cavallerie, is naar Java teruggezonden; slechts 13 bedieningsmanschappen waren nog by het débarqueren overig. Ook het verlies aan paarden is belangrijk.

By het oprukken naar Boni heeft de artillerie ridderlyk haar plicht gedaan; het bewys is toen geleverd, dat granaatkartatsen, de bestaande middelen zyn tegen oproerlingen; by elk schot vielen van 20 tot 30 van die rebellen, vooral onder de Bonische cavallerie maakte zy vreeselyke verwoestingen.

De opening van de havens op Java, welke voor den handel zyn opengesteld, namelyk Anjer, Bantam, Indramayoe, Cheribon, Tegal, Pekalongan, Rembang, Passaroean, Panaroekan, Banjoewangie, Pangool, Patjitan, Tjilatjap en Wynkoopersboai, is thans definitief bepaald op 1 Juny a. s.

Volgens een bericht van Zr. Ms. Consul generaal der Nederlanden te Mexico, van 31 Mei jl., zyn door de regering aldaar de havens van Vera-Cruz en Mazatlan voor den vreemden handel gesloten, met verbod om de aldaar aanwezige waren naar binnenlands te vervoeren.

PARYS, 12 July. Officiële dépêche.

DE KEIZER AAN DE KEIZERIN.

VALEGGIO, 12 July 2 ure des namiddags.

De vrede is geteekend door den Keizer van Oostenryk en my. De grondslagen van den vrede zyn de volgende: Er zal een Italiaansch statenverbond zyn, onder het eerevoorzitterschap des Pausen. De Keizer van Oostenryk doet afstand van zyne rechten op Lombardye tot aan de lyn der Mincio aan Keizer Napoleon, die ze aan den Koning van

Sardinië overdraagt. De Keizer van Oostenryk behoudt het Venetiaansche gebied, hetwelk echter een integreerend deel uitmaakt van het Italiaansche statenverbond. Er zal eene algemeene amnestie worden uitgevaardigd.

— Omstreeks een ure na den middag heeft het geslacht der Invaliden aan de Parysche bevolking verkondigd, dat de vrede gesloten was.

Onmiddelyk na het bekend worden van het sluiten van den vrede werden vele huizen geplagd. Men zag zelfs eenige Oostenryksche vlaggen. Heden avond is er algemeene illuminatie. De vreugde is zeer groot. Dit schynt echter in sommige voorsteden niet het geval te zyn; daar toch heeft men de aangeplakte aankondigingen van het sluiten van den vrede afgescheurd.

WIEN, 12 July. De Oostenryksche Correspondenz bevat het officiële bericht, dat heden ochtend de beide Souvereinen te Verona de preliminairen hebben onderteekend van het vredetractaat met Frankryk. Tot het Venetiaansche gebied tot aan de Mincio, dat aan den Keizer van Oostenryk blijft, behooren Mantua, Peschiera en Borgeforte. — De Vorsten van Toscane en Modena worden in het bezit van hunne Staten bevestigd.

PARYS, 13 July. Ofschoon de vrede tusschen de oorlogvoerende mogendheden is geteekend, zullen echter de overige groote mogendheden tot de eindregeling der Italiaansche kwestie medewerken, omdat Oostenryk Lombardye niet aan Napoleon heeft afgestaan, maar alleen zyne rechten op dat land ter beschikking van den Franschen Keizer heeft gesteld. Zy zullen gezamenlyk de organisatie van het Italiaansche Bondgenootschap regelen, die uit den aard der zaak nog al moeilijckheden zal opleveren, daar men onmogelyk het liberale Sardinie en het reactionaire Rome kan gelijk stellen, of zelfs den Paus aan het hoofd van den vooruitgang stellen, tenzy hy in de noodige hervormingen bewillige. Indien Italië wordt herboren, moet Rome het voorbeeld geven; indien het het overwigt aanneemt, moet het zich aan de verplichtingen onderwerpen, die daaraan zyn verbonden.

De Constitutionnel bericht, dat Peschiera en Mantua tot het afgestaan gedeelte van Lombardye zullen behooren, ofschoon de Oostenrykers die vestingen nog niet hebben verloren.

— De Moniteur meldt, dat de wapenscherping 8 July te Villa-Franca is geteekend door den maarschalk Vaillant en den veldtuigmeester v. Hess. De duur daarvan is bepaald tot 15 Aug. Er is bepaald dat alle handelsschepen, zonder onderscheid van vlag, vryelyk in de Adriatische Zee zullen mogen varen.

— Een officieel bulletin bevat den tekst van de overeenkomst betreffende den wapenstilstand. Behalve de bekende bepalingen wordt daarin gezegd, dat de oorlogvoerende legers hunne tegenwoordige stellingen zullen behouden. De spoorwegen van Verona, Mantua en Peschiera zullen gedurende den wapenstilstand kunnen gebruikt worden voor het vervoer van proviand voor die steden; het beleg van Peschiera zal binnen twee dagen worden opgeheven. De verdedigingen en aanvalswerken voor die vesting zullen in den tegenwoordigen toestand blyven. De overeenkomst is onderteekend door den maarschalk Vaillant en den generaal de Martimpray voor Frankryk, den generaal Della Rocca voor Sardinie, den veldtuigmeester v. Hess en den generaal v. Mensdorf Pouilly voor Oostenryk.

— Volgens officieel bericht uit Verona ontvangen, is de wapenstilstand gesloten ten gevolge van een brief, door Keizer Napoleon aan den Keizer van Oostenryk geschreven.

— De Moniteur werpt eenig licht op de omstandigheden, welke gepaard hebben gegaan met den getroffen wapenstilstand, die als het onmiddelyk gevolg moet beschouwd worden der bemiddelende tusschenkomst van de drie onzijdige groote mogendheden, wier pogingen moesten strekken tot het tot stand doen komen van eene wapenscherping. Met het doel om alle bloedvergieten, zoo mogelyk, te voorkomen, heeft de Keizer geen oogenblik gearzeld om eigenhandig een brief te schrijven aan den Keizer van Oostenryk, ten einde zich regstreeks te overtuigen of by met gelijke gevoelens bezielde was en zich geneigd betoonde om reeds aanstonds over te gaan tot het staken der vyandelykheden.

— De berichten uit Italië te Parys ontvangen behelzen eenige byzonderheden over hetgeen onmiddelyk aan den wapenstilstand is voorgegaan. Den 5 July zag men tegen den volgende dag een grooten veldslag te gemoet, en soldaten en officieren verwachtten dien reeds met ongeduld. Te midden

van de oorlogszuchtige voorbereidingen, welke men zich in zoodanige verwachting voormelden kan, hoorde men geheel onverwachts het woord wapenstilstand uitspreken en vloog het onmiddelyk door het geheele kamp van mond tot mond. Den volgende dag begaf zich de generaal Fleury, adjudant des Keizers, naar Verona, vergezeld van den kapitein Verdière, waar men hen toeliet zonder hen te blinddoeken; de generaal Fleury werd by den Keizer van Oostenryk gebracht, die hem aan tafel ontving even als genoemden kapitein, terwijl beide de meest mogelyke beleefdheid van den Keizer ondervonden. De generaal Fleury kwam den 7 in het Fransche hoofdkwartier terug, en twee uren na hem kwam een Oostenryksch parlementair uit naam van Keizer Frans Jozef, met verzoek den Keizer te mogen spreken en hem een brief te overhandigen. Zoodra de brief gelezen was, werd een krygeraad belegd onder voorzitterschap des Keizers. De Koning van Sardinie, Prins Napoleon en de maarschalken woonden dien by. Den volgende dag begaf zich de maarschalk Vaillant, vergezeld van een talryken staf, naar Villafranca, en daar was het, dat de wapenstilstand geteekend werd, die door het leger met zekeren tegenzin werd begroet.

— Het bericht van het sluiten van den wapenstilstand heeft te Turyn een pylyken indruk gemaakt. De graaf de Cavour is onmiddelyk naar het hoofdkwartier vertrokken. By de bevolking was de teleurstelling des te grooter, daar men een beslissenden veldslag verwachtte. De Venetianen, die te Turyn wonen, waren vooral zeer ongerust omtrent het lot van hun vaderland. De Turynsche dagbladen trachten dien indruk uit te wischen, door aan het programma van den Keizer te herinneren, namelyk dat Italië tot aan de Adriatische Zee vry moet zyn.

— Te Turyn heeft men het groote bericht voor het eerst over Parys ontvangen. De uitwerking was als die van een bliksemschot uit eene onbewolkte lucht. Nog in de regeringskringen, noch onder het publiek was men op iets van dien aard bedacht.

— De tyding van het sluiten van een wapenstilstand heeft te Weenen een ieder verast. Men verdiept zich in gistsel ophopen de ware oorzaken, welke Keizer Napoleon hebben geleid tot het doen van dergelyken voorslag. Welke de gevolgen van den getroffen wapenstilstand zullen zyn, hieromtrent is men het zeer oneens. Omtrent dit punt echter bestaat geen verschil van gevoelen, dat Oostenryk genoodzaakt zal zyn tot het doen van gewichtige concessies. Zy die het bericht met vreugde hebben ontvangen en hopen dat de wapenstilstand spoedig tot een duurzamen vrede zal leiden, troosten zich met het denkbeeld, dat moge Lombardye afgestaan worden, daardoor tevens eene weldaad aan het ryk zal worden bewezen, al is het ook, dat het geneesmiddel aanvankelyk eene diepe wonde zal veroorzaken. Sedert lang reeds heeft Lombardye de beste krachten des lands verteerd, waardoor het in vrede een nadeeligen invloed op 's lands toestand heeft uitgeoefend en wat het in oorlog is voor Oostenryk, dat hebben wy nog kortelings gezien.

— Men verneemt uit particuliere brieven van Fransche soldaten, die in de gelegenheid waren om de Oostenryksche troepen na den slag by Solferino van naby te beschouwen, dat toen de toestand van het Oostenryksche leger zeer treurig was. Is dit waar, dan kan men begrypen, waarom de Keizer van Oostenryk den hem aangeboden wapenstilstand zoo gretig heeft aangenomen. Uit het artikel van den Moniteur over de oorzaken, welke tot den wapenstilstand hebben aanleiding gegeven, blykt duidelyk, dat men de bemiddelende mogendheden heeft willen voorkomen.

— By de groote behoefte, welke alle Europeasche mogendheden hebben aan het herstel van den vrede, zullen zy, naar men hoopt, aan geene andere overwegingen het oor leenen. Niettemin geloof men niet aan een duurzamen Europeaschen vrede; de spanning, welke tusschen Frankryk en Duitschland is ontstaan, doet ernstige gevolgen vreezen. Ook weet men, dat Pruisen na ontvangst van het bericht betreffende den wapenstilstand, besloten heeft met de mobilisatie zyns legers voort te gaan.

— De correspondent van den Morning Post te Parys, meent te weten, dat de Keizer tot het sluiten van een wapenstilstand is overgegaan, omdat de Paus den Koning van Sardinie in den ban had gedaan wegens het benoemen van den Heer Massimo d'Azeglio tot bevelhebber van het te Bologna opgerigte korps ter bestryding van de Zwitsersche troepen te Perugia, en omdat Napoleon met den

He. Stool in goede verstandhouding wenschte te blyven.

— Men meldt, dat in den slag van Solferino den Keizer een epaulet van den schouder is gescheuten.

— Berigten uit Napels melden, dat de oproerige beweging, welke te Napels heeft plaats gehad, is onderdrukt. De regering heeft 1800 soldaten uit de dienst ontelagen. Dit bericht wordt evenwel als voorbarig beschouwd, en men wil integendeel weten, dat Napels nog in een onrustwekkenden staat van gisting verkeert.

Volgens nadere berigten uit Napels heeft een aantal Zwitsers in hunne kazerne den kolonel en onderscheidene officieren gedood; de muiters begaven zich toen naar het paleis, maar een bataljon huzaren deed hen naar het Champs de Mars wyken. Daar ingesloten, vorderde de opperbevelhebber hen tot overgave op. De muiters antwoorden door los te branden, waardoor de generaal en een 20tal manschappen werden gewond. Toen werd dadelijk op de muiters vuur gegeven, waardoor 75 gedood en 233 gewond werden.

— De luitenant-veldmaarschalk graaf Clam Gallas en Prins Lichtenstein zyn op nonactiviteit gesteld. In militaire kringen wordt aan hen de noodlottige afloop van den veldslag by Solferino grootendeels toegeschreven.

— Volgens particuliere berigten uit Rome dd. 9 July, te Marseille ontvangen, hebben Spanje, Portugal en Napels de hulp hunner troepen aangeboden, om de rust in de Pauleyske legation te herstellen.

— De kardinaal Antonelli heeft op het punt gestaan van aan den Sardinischen zaakgelastigde zyne reispassen toe te zenden; die maatregel is echter door tusschenkomst van onderscheiden andere kardinalen verdaagd.

— Koning Oscar is in den ochtend van den 8 July overleden. De Kroonprins is tot Koning uitgeproepen onder den naam van Karel XV.

— Met den Great Eastern is men zoover gevorderd, dat het kolosale schip binnen een maand op reis naar Amerika zal kunnen gaan. Geheel gereed zynde zal het de som van p. m. 1,000,000 £ (12 miljoen Nederlandsch) hebben gekost.

— Berigten uit Mexico melden, dat de N. Amerik. oorlogschepen, die naar de golf van Mexico zullen worden gezonden, ten getale van 15, met 228 st. geschut gewapend zullen zyn. Indien de president Juarez het mogt verlangen, dan zou die vloot landingstroepen aan wal zetten, om ten zynen behoeve de zeeplassen te beschermen. De president der Ver. Staten vertrouwt, dat deze maatregel door den senaat zal worden bekrachtigd.

— Al de Engelsche enderdanen zyn uit de hoofdstad Mexico verbannen, met toestemming van den Heer Otway.

— Volgens berigten uit Aspinwall zyn de werksamheden aan het kanaal door den Heer Belly reeds gestaakt en is hy zelf op de terugreis naar Europa, met achterlating van 1500 doll. schulden in Nicaragua.

PARYS 14 July. De Moniteur bevat de volgende proclamatie van den Keizer aan het leger:

„Soldaten! De grondslagen des vredes zyn bepaald, omdat het hoofddoel des oorlogs bereikt is. De Italianen zullen voor de eerste maal een volk worden, en zich in den Bond als leden van een zelfde gezin vereenigen. Venetië blyft wel is waar onder den Oostenrykschen scepter, maar het zal desniettemin eene Italiaansche provincie worden. De vereeniging van Lombardye met Piemont verzekert ons een krachtig bondgenoot, die zyne onafhankelykheid aan ons al verschuldigd zyn. De regeringen die buiten de beweging zyn gebleven zullen de noodzakelykheid inzien van heilzame hervormingen. Italië zal voortaan meester wezen van zyne toekomst. Het zal het zich zelve ten wyten hebben, als het niet geregeld op den weg van orde en vooruitgang voortgaat. Weldra zult gy in Frankryk terugkeeren en het Vaderland zal met erkentelykheid de krygers ontvangen, die in twee maanden tyds Piemont en Lombardye van den vyand hebben bevryd en alleen zyn teruggehouden, omdat de uitbreiding die de stryd erlangde niet meer in verhouding stond met het belang 't welk Frankryk by dezen geduchten oorlog had. Weest dus fier op uw zegenpraalen, op de resultaten, die gy verkregen hebt, weest er fier op, de zonen te zyn van dat Frankryk, dat altyd de groote natie zal blyven, zoolang het een hart zal hebben om eene edele zaak te begrypen, en mannen als gy om die te verdedigen.” — Utr. Ct.

Door het Departement van Binnenland-
sche Zaken is medegedeeld de volgende op-
gave van de bevolking op 31 December 1858:

Provincien.	Mannelyke.	Vrouwel.
Noord-Brabant.....	201,200	205,637
Gelderland.....	202,029	198,887
Zuid-Holland.....	299,301	322,581
Noord-Holland.....	257,340	277,091
Zeeland.....	79,951	83,879
Utrecht.....	78,487	80,853
Friesland.....	181,565	186,756
Overijssel.....	117,752	115,264
Groningen.....	102,927	104,116
Drenthe.....	46,800	44,288
Limburg.....	106,688	104,075

Totaal.....1,658,063.....1,673,000

Provincien.	Mannelyke.	Vrouwel.
Noord-Brabant.....	208,351	206,119
Gelderland.....	204,757	199,315
Zuid-Holland.....	302,613	325,071
Noord-Holland.....	261,586	281,357
Zeeland.....	81,769	84,774
Utrecht.....	80,667	82,882
Friesland.....	135,569	137,341
Overijssel.....	120,842	115,927
Groningen.....	103,836	104,978
Drenthe.....	49,135	46,001
Limburg.....	110,038	107,179

Totaal.....1,659,103.....1,689,844

— Statistieke bijzonderheden omtrent Ita-
lie. De bevolking van Italie bedraagt niet
minder dan 22,107,047 inwoners. Zy wor-
den verdeeld in vyftien afdeelingen, waarvan
er acht, die 19,213,304 inwoners bevatten,
onder Italiaansche gouvernementen bepo-
ren, en zeven, met een bevolking van
7,193,743 zielen onder vreemde heerschappij
levend. Italie bevat 110 provincien en 19,012
gemeenten en het is een van die landen, waar
men de meeste groote steden aantreft, na-
mentlijk dier steden namelijk hebben meer
dan 50,000 inwoners en acht, Rome, Napels,
Palermo, Venetië, Florence, Milaan, Genua
en Turyn hebben er meer dan 100,000. By de
geheele bevolking belijdt de R.-Katholieke
godsdienst; het aantal ypp. heb. die tot andere
Christelijke godsdiensten behooren, bedraagt
niet meer dan 36,076 en het aantal Joden
41,497. De geboorten zyn talryker dan de
sterfgevallen. De toename der bevolking is
vooral opmerkelyk in Sicilië en in Toscane,
waar zy in drie en zeventig jaren verdubbeld
is. Italie heeft ongeveer half zooveel bis-
dommen, als er in geheel Europa bestaan, na-
melijk 266 van de 535. Gemiddeld telt ie-
dere diocesis 90,000 zielen en in den Kerke-
lyken Staat is er een bisschop voor elke
400,000 zielen. De geordende en wereldly-
ke geestelykheid in Italie telt 180,000 perso-
nen van beide geslachten en zy staan tot de
geene bevolking in verhouding als 1 tot
142. In Sicilië zyn de geestelyken talryker
dan in eenig ander deel van Italie of wellicht
ergens in de geheele wereld, wyl aldaar het
aantal priesters, monniken en nonnen 35,266
bedraagt of 1 op elke 69 inwoners. Er wor-
den in Italie ongeveer 300 dagbladen uitge-
geven, waarvan alleen in Sardinië 117, of
schon dat ryk slechts een vyfde gedeelte
der geheele bevolking van Italie bevat. Ita-
lie bezit thans voor een lengte van 1,757
kilometers aan spoorwegen, terwyl er voor
een lengte van 2,339 kilometers spoorwe-
gen in aanbouw zyn en 434 waarvoor con-
cessie gevraagd is. Een der voornaamste
takken van industrie is de zydecultuur en in
gewone jaren bedraagt de waarde van dit ar-
tikel van 200 tot 230 miljoen franca. Lom-
bardye alleen, dat slechts een vyftiende ge-
deelte van geheel Italie uitmaakt, levert daar-
van een derde op. De inkomsten der ver-
schillende Italiaansche Staten beloopt on-
geveer 600,000,000 franca en de uitgaven
640,000,000 franca. De openbare schuld is
2,080,000,000 franca. Er is veel bedrijv-
heid in den handel, doch de ondernemings-
geest wordt niet weinig belemmerd door
hooge regten, die er nog in vele Staten ge-
heven worden en door de lastige formaliteiten
en kneveleryen der douane. De Italiaan-
sche handelsmarine is, in verhouding tot de
uitgebreidheid van het land, grooter dan die
van eenige andere Europeasche natie met
uitzondering slechts van Engeland.

De *Nouvelle Encyclopédie Americaine*
geeft de navolgende staattjes van den ontzet-
tenden afrek, dien sommige boeken in Ame-
rika hebben. Van de navolgende werken
wordt het daarbij uitgedrukte aantal exem-
plaren verkocht, als: *Uncle Tom's cabin*
310,000. *Wonders of the world* 100,000.—
The Lamplighter 90,000. *Fern Leaves* 70,000.
Ruth Hall 55,000. *Hugh Miller's works*
50,000. *Life of Barnum* 45,000. *Niwata*,
een gedicht van Longfellow, 43,000. Ben-

ton's *Penny Poet* 45,000. Kane's *Atte-
mptation* 65,000. Hiervoor betaalde de af-
gever van honorarium van 45,000 dollars,
van Harper's *Pictorial Bible*, die 20 dollars
kon worden 45,000 exemplaren verkocht.—
Ongetoeteld is de afzet van schoolboeken:
van Nos Webster's *Elementary spelling book*
werden 35,000,000 exemplaren verkocht, en
men rekent op een jaarlykschen herdruk
van 2 miljoen exemplaren. Van zyne voor-
deurboeken verkocht men 2,000,000 exempl.
en van Mitchell's *Elementary geography* wor-
den nog dagelijks 1000 exempl. afgezet.

De diepte kolennys in Groot-Britan-
nie en waarschijnlijk in de wereld is, na een
waarschynlyk en gedurende welke men
een aantal moeilijke vraagstukken van berg-
bouwkunst heeft moeten oplossen, onlangs te
Dankfield in het graafschap Chester ge-
pend. De schacht daer buitengewoon diep
is 1865 el diep en heeft byna 100,000 2 aan
graven gekost. De onderneming werd in
1847 begonnen door den heer Francis Dun-
kinfield Bailey, van Tyfcoot in Cumberland,
bezitter van het landgoed Dankfield, dat
1263 acres oppervlakte beslaat. In Septem-
ber 1848 was de mynschacht, tot op een
diepte van 220 el gevorderd, toen men plotsel-
ling stopte op een overvloedige waterbron,
die het aantrengen van pompen en het gra-
ven van een 89 el langen tunnel noodig maak-
te. In ongeveer 14 maanden was deze be-
heid voltooid en de schacht nog 45 el dieper
gemaakt. Spoedig daarna ontmoette men
een tweede bron, die den hoofdarbeid al
weder drie maanden vertraagde. Vyf jaren
na het aanvangen van de onderneming was
men op 457 el diepte gekomen; de laatste
163 ellen hadden 89 maanden arbeid gekost,
dewyl er een aantal hinderpalen moesten
overwonnen worden; de steenlagen namelijk,
waar men door heen moest dringen, was be-
teugemeen hard en de aanleg van een tweede
tunnel, van 400 el lengte, was noodig gewor-
den. Op dit punt werd de verdere einde-
ping der schacht tydelijk gestaakt en een
aanvang gemaakt met het uitgraven van ko-
len. Doch in 1857 besloot men de schacht
nog 216 1/2 el dieper te graven. Ondanks alle
tusschenkomende bezwaren werd de arbeid
onverdroten voortgezet en de onderneming
in Juny 1858 voltooid door de breuking van
een 17 el diep en 4 el breed kanaal, dat na-
mer de berekening op 500 ton kolen daags-
gesteld, 30 jaren zal kunnen duren. By het
graven aan de schacht kwam men door 22
steenkolen lagen heen, die geschikt zyn om
bewerkt te worden, alsmede door 8 andere
wier dikte van 1 tot 6 voet afwisselt; alle ge-
zamenlyk worden berekend op een dikte
van 105 voet. De schacht heeft gemiddeld
een diameter van 12 voet en 6 duim, doch ver-
wydt zich naby den bodem tot 19 voet en 2
duim diameter. Zy is met tegelen 9 duim
dikte bekleed en heeft met tusschenruimen
van 8 el, dikke steenen ringen. Op den bo-
dem der schacht heeft men een hellend vlak
van nagenoeg een halve myl lengte. De
myl is van zeer sterke machines voorzien.
Een tweede schacht van dezelfde diepte is
gegraven om tot luchtverversching te dienen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 29 July 1859.

BY Gouvernements beestikking van den
25 dezer No. 405, is de Heer P. Kegel
benoemd tot voogd over de minderjarige Jo-
hanna Leorella de Koning.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

DERDE AFKONDIGING.

1859.

Nr. 24. July 20. van den slaaf Wellington,
oud 27 jaren, zoon van Martina,
toehorende aan Jeosuah Jesurun
Henriquez.

TWEDE AFKONDIGING.

1859.

Nr. 35. July 26. van den slaaf Bruno Girigorie,
oud 3 jaren, zoon van Maria Cathari-
na, toehorende aan Louisa Sille.

Nr. 36. July 29. van den slaaf Biento, oud
29 jaren, zoon van Helena Philis,
toehorende aan David Donale.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

DE debiteuren wegens landbelastingen,
enz., worden hierby opgeroepen en aan-
gemand om het verschuldigde over de eer-
ste zes maanden dezes jaars, ten kantore van
den ondergeteekende te komen voldoen.—
Zullende na den 15 Augustus aanstaande, de
onbetaalde posten geregtelyk worden inge-
vorderd.

Curacao den 29 July 1859.

De Koloniale Ontvanger,
P. I. BEAUJON.

AAN de leden der Protestantische Mees-
schappij van Weldadigheid wordt ken-
nis gegeven dat de staat van Ontvangst en
Uitgaaf over het afgelopen jaar gedurende
14 dagen ter inzage zal liggen ter huize
van den Secretaris

J. P. PUTTING.

Curacao den 29 July 1859.

Publike Verkoopning

van de Plantadjen en Slaven, behoorende
aan den boedel van wyle Mevrouw Deme-
stwe H. ROJER.

DE ondergeteekende in kwaliteit van tes-
tamentaire Exeuteur in den boedel en
de nalatenschap van wyle Mevrouw Deme-
stwe H. ROJER, geb. EVERISZ, zal
op Woensdag, den 24 Augustus 1859, des
voormiddags te 11 ure, onder het gebouw
der Wetkamer, de volgende Plantadjen
en een aantal Slaven, p. m. 180, by publike
opstelling doen verkoopen, als:—

De Plantadjen van HIRONIMUS, PA-
RADERA, DOORFESTUIN en PAN-
NEKOEK, allen gelegen in de West Di-
visie des eilands.

De inventarissen en de koop- en opdragt-
brieven van deze effecten liggen ten Ver-
kantore ter inzage van belanghebbenden en
de plantadjen zyn van heden af te bezien.

Curacao den 22 July 1859.

N. ROJER ag.

Uit de hand te koop

HET HUIS, bekend onder den
naam van PASTORIE, gele-
gen aan de Overkyde op de Brede Straat,
toehorende aan den ondergeteekende.

Curacao den 22 July 1859.

N. ROJER.

TE KOOP

by Hellmund & Co.,

EENE HORIZONTALE PIANO.

Curacao den 22 July 1859.

Zeer schoon grof Zout

MAHONIEWOOD, 1859. PLAMHOUT

ROOIE ROM, VIEUX COGNAC en

AZYN, by Damejeanen, alsmede SUPRA-
FYN HOLLANDSCH ZWART LA-
KEN en HALF LAKEN, en SUPRA-
FYN BLAAUW HALF LAKEN, te

koop by

AUGUST MULLER.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby
het publiek om aan niemand hoegenaamd
eenig crediet op zynen naam of die zynen
echtgenoot te verleen zonder een door
hem of haar ondertekend bewys; zullende
geene rekeningen betaald worden, dan die,
welke voorzien zyn van zoodanig bewys.

Curacao den 30 July 1859.

JOHN HENRY VAN RHYN.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby
het publiek om zynen slaaf MARTIS
niet op te houden, te herbergen of in zyne
voortvlugtigheid behulpzaam te zyn; zullen-
de degenen, die zulks doen, door hem in reg-
ten vervolgd worden.

Curacao den 29 July 1859.

G. S. PONNE.

DE ondergeteekende is verhuist van de
Willemstad naar Scharfo.

Curacao den 22 July 1859.

A. J. JESURUN.

Eenige kennisgeving.

BEKENDMAKING.

HENRIETTE BRONSWINKEL van
hare reis teruggekeerd zynde maakt
hierbyaan het publiek bekend, dat zy hare vo-
rige bezigtreden op den 1 Augustus aanstaan-
de in het bovenverdeelte van het huis No. 64
in de 1e Wyk Willemstad zal hervatten.

Curacao den 21 July 1859.

AVISO.

EL que suscribe ofrece sus servicios al
comercio de esta plaza como tenedor
de libros y llevador de la correspondencia
en castellano, inglés y frances. Tambien
ofrece dar lecciones de dichos idiomas.

Curacao, Julio 20 de 1859.

JACOB A. CURIEL.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN uuz.